

ת"ת 280

תשנ"ט

קרוית, דוקות

מענין תי

דערוונת ושיחות לילדים ולנוער

מענובד על פי שיהותנו הקודשית
של
כ"ק אדמו"ר מלך המשנה שג"ל
מלינבאוויטש

י"ל
לאכרן
הרבנית הצדקנית ח"י מושקא
ע"ה ז"ל
מונש על ידי
מבני לוי יצחק
כפר הב"ד ב'

שנת המישים לשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשנה

הרבי בעל השמחה ובעל הגאולה הנה חודר כל ימיו בעבודת של פסידות
נפש בפעל. עם זאת, הנה כל עניניו בישוב הדעת. לפני מאסו, פשפל עבודתו
הנה למעלה ממודות השכל – פסידות נפש, הנה עבודתו מסודרת בתכלית.
פפרשמו, פרוק כא פסוק כא, מביא רש"י: "משה הוא ישראל וישראל הם
משה, לומר לה שפשיא הנהו הוא פכל הנהו פי הנשיא הוא הכל". הרבי הנשיא
מענין לקבנו את הנחות לפעל מתנה קבלת על מחלטה, עד שגם השכל ישפע
מקבלת העל ולא ימצד לעבודתנו אלא לתפן.
פאשר גלה בדרך זו אנו מקטחים שקנים פנו מה שאמר הרבי: "יהי זה אלקינו
עפנו פאשר הנה עם אבותנו, אל יעובנו ואל ישנונו, ולכל פנו ישראל יהיה
אור בפשמוות וברחוקות".

(מענובד לפי לקוטי שיחות) חלק ח עמ' 131-133

דח אדמונתו מודונו דרבינו מלך המשנה לעולם ועד

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד
למקופה זו

כ"ח סיון: יום בו הגיע כ"ק אדמו"ר מלך המשנה הצדקנית ע"ה ז"ל לארצות הברית,
בשנת תשי"א.
ג' תמוז: יום החלת הגאולה של כ"ק אדמו"ר מהרה"צ ג"ע, בשנת תרפ"ז.

לכות
הילד לוי בן אלטא יחודית
לרפואה שלמה בקרוב ממש
ולאריכות ימים ושנים טובות

כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshach.net/blind>

ליחבנות: מבין לוי יצחק, ת"ה 26 - כפר הב"ד ב' 72915
Mechon LEVI YITZCHOK P.O.B. 26, *Kfar Chabad* B. 72915 - ISRAEL
דפי מניו ספרי - בארצות הברית: 45 שקל. מחילת: 535

תכליתה של מחלוקת קרח היא דבר טוב. כשם שהתפוררה בריז מים קרים הביאה לחפור, לפעמים פרי טובי, כך גם מחלוקתו של קרח היא שהביאה לחוספת בפיתוי כ"ד שמתנות הנקובה. חפור העליונים והמתחונים ביזו כל הסוגים בעם-ישראלי מתפשא קשר זה תזיק הרבה יותר מזו הקשר שהתאפשר קודם המחלוקת, וזאת על-ידי מתנות הנקובה.

התורה מבטיחה שלום לעולם. גם קרח, בסופו של דבר, ערם להנבנת השלום, לכן נקראת הנפילה על שמו, שעל-ידי בא החוק בקשר שבין כל שכבות העם.

(מעובד לפי לסיטטי חתומי, חלק ח עמ' 114-119)

תקנו

על מצות פורה ארצה אותרת המתורה: "זאת תקטת המתורה: מצודה זו שונה מצד התקנים בקר שאין בה שום הסבר שכ"ל: אננים את כל מצוות התורה עליונה לקיים לא בגלל הבנתנו או הנאמנה, אלא אך ורק כיון שהו רצון ה' בקבלת על מחלוקת, אאלס קבלת על זו מתפטאת באופן פולטי בקאים מצות פורה ארצה. בה קבלת על היא העלה החידה לקיים הפצה, שכן אין כל שעם לעמוד ות' "תקנו" היא מלשון תקנתה. התאמת התקנות באכן הן חלקי בת"ת-נפרד מהאופן עליונה בתקנה, אולם הן שייכות רק לשכבה העליונה של הדבור, לא לקסיס שלה. לעצת זאת, פאשר התקנה היא מעבר לעבר כפנו שפוקה הלווחי), תורי האתיות כוכשות וכוללות את כל האופן שעליונה בתקנה. "תקנו" – ודו קיינו הפצה באופן של תקנה מעבר לעבר. הפצות פורה ארצה אנו לקדים שעליונה לקיים את כל מצוות המתורה (גם מצוות שכ"לית) בדרך של תקנה שפונשית את כל סוחות הנפש. בקלע על מחלוקת שרתקשת לקיים הפצות את כל מוכנותיו של האדם, לרבות שכלו.

❖ ❖ ❖

פולשת תקנת נקראת (ברוב השנים) בסמיכות לתקנה הנאלה "כי פתמחו או לגי, פתמחו, בו שחבר מסאמסה פחד מורי ומתי הרפי, שפאסר פ"עיוה" תוקצת תקנות וחוקות.

קרח

כל ענייני הפולשה פוללים בשמה. פורשתנו, שנקראת על שמו של ישיע, קרת, שחלק על משה רבנו ועל אחיו הכהן, מופיע מצוה על כ"ד מתנות הנקובה שעל פרי-ישראל לתת לכותנים. לקראת נראים שני ענינים אלה תפפיי. מחלוקת קרח מנגדרת לכהנת אהרו, ואלו המתנות הנקובה מוזמנות את הכותנים.

בספר לעם אלהימלך מוכח שעניניה של מחלוקת קרח חזמה לקרע הפכידה בין הכנים העליונים לקיים החתונים. כיום השני לקריאה "כשחלה הפכידה זו לא נאמר כפי כוון, כיון שביזם זה נכראה הפחלוקת. אולם, המטעה והתפודה כיו העליונים לתחולותיה הוהפכידה הוהפכידה, עד שביזם השלישי שהפכל בנו כפי טוב, נאמר פרי טובי על מלאכת היום השני. שכ"ל מתחלוקה היא דבר טוב הפועל להשבינו שולם. החפור כיום השלישי המתאפשר על-ידי התפודה של היום השני.

כה היתה טענתו של קרח? הוא טען שפעלקתם של הפוכנים גבוהה מאד, שכן הם הם נתקלקלו בגמרי הענייני העולם וכוונתם אד ורק בדרוקים שביקשה, בפייט הכותנו העליונה העליונה: "ומה במקדשי לא יראי, אלים, גם ככל העדה יש מעלה. הם עוסקים בפגשמהימת ועושים מן העולם עצמו מקיים להשפנת האלקות.

כך אמר קרח: "כל העדות כולם קדושים, וכותכים ה'". וקרא את שפוחיו את האלקות בעולם – (מתוכים), הם לא הכותנים. אם כן, מופיע אהרו-הכותנו הכולל החדה – הוא העל פולם?

המענה על טענתו של קרח הוא, שאם אלקים על כל עם של יהודי ששל תפקיד שוניה: יש רחוקים (פוכנים) שפפוקה הכותנו, ויש יהודים שפפוכנים "וכל מעשה לשים שמיי"ם" או "ככל הדרודה בעדו".

אף-על-פי-כן ארכיים הכותנים להחפיע גם על רחוקים שעוסקים בענייני העולם. על-ידי כך נפעלה להעלאתם.